

Otřesná ohavnost se v chrámě objeví, než ničitele zachvátí
konec mu určený.“

Byl jsem vyslán za tebou

10 Ve třetím roce perského krále Kýra se Danielovi zvanému Baltazar dostalo zjevení a on je pochopil, když mu byl ve vidění vnuknut jeho výklad. To poselství je pravdivé a týká se velikého boje.

²Já Daniel jsem v té době držel třítydenní smutek. ³Nejedl jsem žádné vybrané pokrmy, maso ani víno jsem nevzal do úst a nepotíral jsem se žádnou masťou, dokud ty tři týdny neuplynuly.

⁴Čtyřicátého dne prvního měsíce jsem stál na břehu veliké řeky Tigris. ⁵Zvedl jsem oči a hle, spatřil jsem jakéhosi muže oděného plátnem a přepásaného na bocích pásem z ryzího zlata. ⁶Tělo měl jako z chrysolitu, tvář jako blesk, oči jako hořící pochodně, paže a nohy jako trpyt leštěného bronzu a jeho hlas zněl jako burácení zástupů.

⁷Já Daniel jsem byl jediný, kdo to vidění spatřil. Muži, kteří byli se mnou, je neviděli, ale padla na ně taková hrůza, že se utíkali schovat. ⁸Zůstal jsem tedy sám. Jakmile jsem to veliké vidění spatřil, všechna síla mě opustila, zbledl jsem jako mrtvý a nemohl jsem se vzchopit. ⁹Potom zaburácel jeho hlas, a jakmile jsem ten hlas uslyšel, padl jsem v mráкотách tváří k zemi.

¹⁰Vtom se mě dotkla ruka a zatřásla mnou, takže jsem se zvedl na kolena a dlaně. ¹¹„Danieli drahý,“ oslovil mě, „pečlivě poslouvej, co ti budu říkat, a postav se, neboť jsem byl vyslán za tebou.“ Když ke mně promluvil tato slova, s rozechvěním jsem vstal.

¹²Tehdy pokračoval: „Neboj se, Danieli. Už od prvního dne, kdy ses ke svému Bohu začal modlit za porozumění a pokořovat se před ním v postu, byly tvé prosby vyslyšeny a já přicházím s odpovědí na ně. ¹³Jedenadvacet dnů se ale proti mně stavěl kníže perského království, než mi přišel na pomoc Michael, jeden z předních knížat. Zdržel jsem se tedy u perských králů, ¹⁴ale teď jsem přišel, abych ti vysvětlil, co potká tvůj lid v posledních dnech. To vidění je totiž o budoucích časech.“

¹⁵Když ke mně mluvil, byl jsem skloněn tváří k zemi, neschopen slova. ¹⁶Vtom se kdosi podobný člověku dotkl mých rtů. Otevřel jsem tedy ústa, abych promluvil. „Můj pane,“ řekl jsem té postavě přede mnou, „kvůli tomu vidění jsem přemožen bolestí a nemohu se vzchopit. ¹⁷Copak s tebou, pane, může mluvit někdo, jako jsem já, tvůj služebník? Všechna síla mě opustila a nemohu se ani nadechnout.“

¹⁸Ten kdosi podobný člověku se mě však znovu dotkl a posílil mě. ¹⁹„Neboj se, drahý!“ řekl mi. „Pokož tobě. Naber sílu a vzchop se!“ Když ke mně mluvil, byl jsem posílen a řekl jsem: „Mluv, pane, neboť jsi mě posílil.“

²⁰Tehdy promluvil: „Víš, proč jsem za tebou přišel? (Brzy se totiž musím vrátit, abych bojoval s knížetem Persie, a potom přijde ještě kníže Řecka.) ²¹Nuže, musím ti oznámit, co je zapsáno v Knize pravdy. (Nikdo však se mnou nepojil síly v boji proti nim, jedině Michael, váš kníže.

11 Proto jsem už v prvním roce Darjaveše Médského povstal, abych jej posílil a podpořil.)“

Otřesná ohavnost. Patrně zkáza chrámu Antiochem IV. nebo Titem (viz pozn. 26 a Úvod: Záměr a Zvláštnosti). Podobné fráze se vyskytují v 8:13; 11:31 a 12:11 (viz poznámky k nim), stejně jako v 1Mak 1:54. Da 8:3 a 1Mak 1:54 odkazují k Antiochovi IV. Daniel používá stejný jazyk k popisu toho, kdo zneshvětil chrám v blízkosti doby Mesiášovy. Ježíš na tuto ohavnost naráží v Mt 24:15 a Mk 13:14.

10:1–12:13 *Vize budoucnosti Božího lidu.* Zde prorok obrací pozornost k závěrečné, delší vizi, zaměřené na vládu Antiocha IV. Epifana (viz Úvod: Záměr a zvláštnosti) i na dobu po něm. Tento materiál se dělí na 4 hlavní části: (1) andělova zvěst Danielovi (10:1–11:1), (2) události od Daniela po Antiocha IV. Epifana (11:2–20), Vláda Antiocha IV. Epifana (11:21–12:3) a závěrečné poselství k Danielovi (12:4–13).

10:1 *Ve třetím roce perského krále Kýra.* V roce 537 př. Kr. Viz pozn. 1:21; 5:30; 6:2 a 9:1. Tou dobou byli někteří Izraelité zpátky v Zemi, kde budovali chrám (Ezd 1:1–4; 3:8), avšak rekonstrukci budou nuceni brzy pozastavit (Ezd 4:24).

10:2 *Držel ... smutek.* Pravděpodobný důvod Danielova zármutku byl stav Jeruzaléma (Neh 1:4; Iz 61:3–4; 64:8–12; 66:10).

10:5 *Muže oděného plátnem.* Verše 5 a 6 nabízejí detailní popis anděla, snad Gabriela (9:2) nebo toho, kdo ke Gabrielovi mluvil (8:16). Jeho zjev je podobný slávě Pána (Ez 1:26–28; Zj 1:12–16). Další zmínky o andělech jsou např. Sd 13:6; Ez 9:2–3; 10:2 nebo Lk 24:4.

10:7 *Taková hrůza.* Srv. Iz 6:5 a Lk 5:8.

10:12 *Ses ... začal modlit za porozumění.* Danielova moudrost nebyla náhodná; usiloval o ni celým srdcem (srv. Jr 29:16).

10:13 *Jedenadvacet dnů.* Když se modlíme, uvádíme do pohybu souvislosti v neviditelném světě, o jakých většinou nemáme ani nejmenší tušení. Srv. Ef 6:12 a Zj 12:7–9.

Kníže perského království. Teritoriální démon, Satanův anděl, okupující Persii. V anglických Biblích nese označení „Prince of Persia.“ Populární videohra a film téhož jména jsou typickou ukázkou zpoňanštění kultury, kdysi křesťanské; lze je považovat za oslavu tohoto prastarého démona. Srv. Jb 1:6–12; Ž 82; Iz 24:21; Lk 11:14–26. Nebeské zástupy bojují proti nepříteli za Boží lid i jinde v Písmu; viz např. Sd 5:20; 2Kr 6:15–18; Ž 103:20–21. Archanděl Michael je ve verši 12:1 označen jako „veliký kníže a tvého lidu ochránce“.

Michael. Význam jména zní: „Kdo je jako Bůh?“ Tento archanděl je v Ju 9 a ve Zj 14:7 vyličen jako velitel nebeské armády andělů.

10:20 *S knížetem Persie.* Viz pozn. 13.

Kníže Řecka. Teritoriální démon nad Řeckem (srv. pozn. 13; viz Jn 14:30; Ef 6:12). Přestože Persie i Řecko budou Božímu lidu vládnout (a často ho budou utiskovat, srv. pozn. 8:9), Daniel si díky svým vizím připomenul, že jejich moc omezí, ba usměrní Bůh, jehož záměry se nakonec vždy uskuteční.

10:21 *V Knize pravdy.* Metafora pro Boží vševědoudnost a všemohoudnost. Srv. Zj 20:12.